

عنوان مقاله:

بررسی اشکالات زبانی سفرنامه ی اول مظفرالدین شاه قاجار

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون تاریخی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فاطمه جعفری کمانگر - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

محمدصادق ولی پورلندی - دانشجوی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به این که قرن سیزدهم و دوره ی حکومت قاجارها دوره ی آغاز تجدد و نوگرایی در کشور به حساب میآید، نه تنها سیاست و اجتماع بلکه فرهنگ و ادبیات نیز در نوع خود از آثار این تجدد برکنار نماند و تحولات چشمگیری را شاهد بوده است. آغاز نهضت ساده نویسی فارسی به نوعی با روی کار آمدن سلطنت قاجارها به خصوص از دوره ی سلطنت ناصرالدین شاه به بعد و مشروطه پیوند خورده است. هر چند بسیاری از آثار این عصر از نظر ادبی چندان قابل توجه نیستند، با این وجود نمیتوان تاثیرات زبانی این آثار را بر روی نثر معاصر نادیده انگاشت. پژوهش حاضر با بررسی یکی از آثار نوشته شده در این عصر یعنی سفرنامه ی اول مظفرالدین شاه، اشکالات زبانی این اثر را مورد بررسی قرار داده و به این نتیجه دست یافته است که این اشکالات در تمام مقولات کلمه شامل اسم، فعل، صفت، حرف و قید چه از نظر صرفی و چه از نظر نحوی کم و بیش موجودند. اشکالاتی که اگرچه بخشی از آنها از مختصات نثر عصر قاجار است، تعداد عمده ای از آنها ویژه ی نثر مظفرالدین شاه است که سبک شخصی او را رقم میزند.

کلمات کلیدی:

سفرنامه، عصر قاجار، مظفرالدین شاه، سبک شناسی، اشکالات زبانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/700289>

